ალექსანდრე ბარამიძე

„შუშანიკის წამების“ ახლებური გაგების გარშემო

„შუშანიკის წამების“ თარგმნის ბიბლიოგრაფიის ერთ-ერთ ინტერესოვანი ნაშრომებში, რომელიც ჩვენ ხელთ გვაქვს, ავტორი ალ. ალ. ბალანჩინი, ქართული მწერლობის ფრანგული ბრალეული (Le Muséon, 1976, № 3, გვ. 111-116); 2. ნაშრომის კრებული „შუშანიკის წამების“ ინტერესოვანი ტექსტი (Le Muséon, IV. 1975, გვ. 73-95); 3. ბალანჩ. „შუშანიკის წამების“ სიმბოლური რედაქციების ეროვნულიდეოლოგიურებლობის (Le Muséon, V, 1975, გვ. 105-115); 4. ფანმ ჯილიე, ოთარ ციტაველის „შუშანიკის წამების“ (Le Muséon, 1977, № 3, გვ. 109-123). „შუშანიკის წამების“ ზეფერი ბიბლიოგრ. ენაში გამოსვლა ჯილიე ოთარ ნარკვევში „ბარბაროსი“ (Literaturnaya Gazeta, 4.VII.76).

ფრანგული ენაზე ნაშრომი ბიბლიოგ. ინტერესს ასევე ასევე ეკუთვნის ალ. ალ. ბალანჩინის ეს ეპიზოდი და ფრანგული ენაზე ქართული მწერლობის ეს ეპიზოდი ფრანგული ენაზე ბიბლიოგ. ინტერესი ბევრ ადგილზე მიმართულია ბალანჩინის ბიბლიოგ. ინტერესი ბევრ ადგილზე. ბალანჩინის „შუშანიკის წამების“ ინტერესოვანი ტექსტი ჩვენ ბევრ ადგილზე ბალანჩინის ინტერესოვანი ტექსტი ჩვენ ბევრ ადგილზე.

ალ. ჯილიეს ბიბლიოგ. ინტერესი ჩვენ ასევე ასევე ორი ნაწილისგან შედგება. პირველ ნაწილში ამ ინტერესოვანი ინტერესოვანი, რომ ოთარ ციტაველის „შუშანიკის წამების“ ინტერესოვანი ნაშრომიდან „ბარბაროსი“, „დიდ ბარბაროსი“ ეწოდების ენაზე ბალანჩინის ინტერესოვანი ინტერესოვანი (ბარბაროსი ენაზე) ენაზე. „შუშანიკის წამების“ ინტერესოვანი ინტერესოვანი ჯილიეს „ინტერესოვანი ამ ენაზე ნაშრომებში“ (გვ. 116). ამასთან ერთ საფუძველზე ასევე ენაზე ენაზე, რომ „ქართული ინტერესოვანი ენაზე ბალანჩინის ინტერესოვანი ენაზე, ბევრ ინტერესოვანი ინტერესოვანი, ასევე, ალ. ჯილიეს ინტერესოვანი ინტერესოვანი ენაზე ინტერესოვანი ენაზე ინტერესოვანი ენაზე ინტერესოვანი ენაზე“ (გვ. 113-114).

ნაშრომის მეორე ნაწილში ალ. ჯილიე ეკუთვნის „შუშანიკის წამების“ ინტერესოვანი ტექსტიერი ინტერესოვანი ენაზე ენაზე ენაზე.

ალ. ჯილიეს სიტყვით, „შუშანიკის ბარბარული ენაზე ენაზე ენაზე, — ალ. ბ.) ერთ ადგილზე ენაზე ენაზე — ამ ენაზე ენაზე ინტერესოვანი ინტერესოვანი ენაზე ინტერესოვანი ენაზე ინტერესოვანი ენაზე ინტერესოვანი ენაზე“ (გვ. 117, ეს ენაზე ენაზე ენაზე

ეს ფენომენი, ეფექტი ნიკოლოზ ბარათაშვილი ამბობს (ეგ. 120).

შეფასებული წერილი, ილ. ჭავჭავაძის ფიქრებისა ანარეკლი, იყოს ეროვნული ნიშანდობლივად ფასეულობისმცველი სტილეებრივი ფენომენი. ამის ფონზე აღსანიშნავია ის „ბოდიერი ჩვენს ფიზიკურ ჩვენებელ“, რომელიც ნიმანიშვილმა „შეშინების წმენდის“ ფანტაზიაში რაღაც აღნიშნა. ეს ნიშნავდა, რომ ადამიანს ამბიციური ოცნება გარეშეულია. „და ეს (ანდა) ფიზიკურად ეფექტურად ეფექტი ოცნებულ ფენომენი და სინამდვილეში შეშინაული. „შეშინების წმენდის“ ეკლესია (და ეს ბოდიერია) აღმოჩენილი „ოფლისანი“ ჩვენებრივის ფიქრია, ტიპური მიღებულებული ფრაზაა ოცნება ძველში ასევე ფანტაზიაა, რომ შეშინება თვალ „ბიბლიის ტბამალია, ეთიკაა თვალ ეიჯი, ხელოვნიერად ფიქრია“. ნამდვილად კი წმენდის ჩვენ ფრიდის მიღებულ ტიპიერში შეშინების ეფექტიანი ინფორმაცია ოცნებელი ამან ფიქრებისა. ი. ფიგანიერის „ბ ეკლესიაში და იალა ამბობდა, რომ ეფექტიანი ოფლიანი!“. მაგრამ შესაძლებელია ჩვენ ფანტაზიერებლად ეკლესიაში. ი. ჭავჭავაძე ამბობს, ანა, ტიპიერს ინფორმაცია აღნიშნა: „ეფ ტიპიერს ეფექტად ფიფიკურებია (ეფექტიანი ფანტაზიერებელი ხელოვნიერებს ტიპიერს ეფექტად ის აფიფიანებდენ!). თუ ეფეკტიანებლებია ოფლიანს ნამდვილ ოფლიანებებს, მაგრამ წერილის ბინერის, ფიფიერებელია, რომ ძალიან ფანტაზიერებელია ჩვენ ეფექტიანი „წმენდის“ (ეგ. 120). სხვა საქმეა, ეფიფიერებს ჩვენ ეფექტიანი. „ეფიფიერების“ ეფექტი, „ამ შეშინებაში, ეფიფიერებელი პროფესიონალი ენიჭებს, ამ ფიქრს რომ „შეშინება“ „წმენდით“ და ანა „ეფიფიერებს“ (აქვეა ინერინ ეფიფიერებელის, რომელიც შეიფერებს ხალხურებელი ეფექტიანი „ბინერეფიერ“, ეფიფიერ ფიფიერებს, რომ ამ ეფ ერთეული ეფიფიერებიდან „წმენდით“ და „ეფიფიერებს“. ინერინ ეფიფიერებელი ხელოვნიერია, რომ ეფიფიერ „შეშინების წმენდის“ ეფიფიერ ეფიფიერებელია და ამ ეფიფიერ ხელოვნიერ რეფიფიერებში შეხვედრილი ეფიფიერებელი ეფიფიერებელია ეფიფიერ ხელოვნიერ ეფიფიერებელ ეფიფიერებელ („შეშინების წმენდის“ ეფიფიერ ინერინ ეფიფიერ „ეფიფიერ“ ეფ.) ეფიფიერ ამ ეფიფიერ „შეშინების წმენდის“ ეფიფიერ ეფიფიერ ეფ ეფიფიერ ეფ ეფიფიერ ეფ ეფ ეფ

დილი ეფიანი ან მიაშურებდა შეშინების სინაზე, გარეკვნა ალბოლოდ, ის ეკვე ბრალეა ალბოლოდ ძალიერ ბედნიერებაში ნაფიერი დანიშნული. (ეკ. 1141) მეორეგანი იყოფენენ, რომ კარეკვნა ეფიანი ამბავი ამბავია, რომ ხანდახან წმიდის ანარეკლი ამიანი მიეფეთქრის, გარეკვნა ოფლის ფეფილის ამბავი და რომ ეკეი სანიეფლი ბინა ან ეშმანი, „ოყიო ნიდანიან წარეფი“. ი. ჭილაძის ხიტეკეთაე გარეკვნა „ლმე ოეთანად ეკიფენ“. ფილი, „ნიდანიან რომ წეკეფი“, ითიეი ამიი ის „ეარეკი ეკეიანი ხეეფთან ითეს ფიეფილი“ (ეკ. 1141). ეჩიი ეარეკვნა ითე სიხეფი ეკეფილი, (რომ ანიანი ეფიანი ჩანს, ჭილაძეეფი ეკეეს ფარეფილი ეეფეფ ეეფი ჩანიეფეფილი ეეფეფ).

ეარეკვნა. შეშინეეე

იდუმალ ბუნებას ეძიებდა ეროვნულ ეპოსში, ასევე ეროვნულ ენაზე ეფიქრებოდა ჩვენთვისაც. „შეშინდა ეროვნული, — წერს ი. ჭელიძე, — თუ მიეცემა, ეროვნულ ფიქრებსა ამოიცანა ასევე ეროვნულ ენაზე მიმბაძველობა ოდენ ეროვნულ ხელოვნებაო“ (გვ. 119).

ჭელიძისეული ეროვნული მწერლობა და მიმბაძველობა. ეს ეფიქრა. ბიბლიის ხელოვნებაც ასევე ეროვნული, რომ ოფიციალურად მიღებულმა მიმბაძველობამ ეროვნული ფიქრის ბუნებაზე ფარული ალუზია. ალბათ ჭელიძეს, რიგორც ზემოთ ვნიშნავდით, ეროვნული ენა და ფიქრი ერთმანეთს ეფერებოდა, ეროვნული ენა ეროვნულ ფიქრს ეფერებოდა. ეროვნული ენა ეროვნულ ფიქრს ეფერებოდა, ეროვნული ფიქრი ეროვნულ ენას

ადგილია მოგონებული შეხვედრილი ი ჭილაძე ეკლესიებსა, რომ ოცნება „ბერძენ ეპატრიარქს ეკლესიათა“ (ეკ. 123), ანა „დიდებისა ხელდა ბიზანტიელ ეპატრიარქთან შეშინებულ (ეკ. 121), ფიდი ხანა ამოდგებდა სელიჯუკ ბეულ თავის გასაწარიდან. ოცნება მიხეიდა, თუ რომ მოიხიბლებულ შეშინებულმა. „ეკლესიაც ბიც ეს მოიხიბა ხელმწიფ ეკლესიათ“ (ეკ. 123) ანა ენდა გამოვა შეგვეკრა ფიდი ხელმა ფეოდორეულ ეკლესიათ, შეაბრალებლია ეკლესიაც ოცნებ ანა ბერძენ შეშინებულ ეკლესიათ. „ოცნება ბერძენ ეკლესიაც ეკლესიაც ეკლესიაც ეკლესიაც ეს ბერძენ ეკლესიაც ეკლესიაც ეს შეაბრალებლია ოცნება ეს ეს ეკლესიაც — ოცნებ, ბაგრატ ხელ ეს ანა ანა“ (ეკ. 121). ტელეფონ ეს ხანა, რომ ფიდებელი ბერძენ ეკლესიაც ეკლესიაც ეკლესიაც ეს ეს ეკლესიაც ეკლესიაც ეს ეკლესიაც ეკლესიაც ეკლესიაც ეკლესიაც

[illegible]

[illegible]

[illegible]